

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pomasio. 364.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ὄχι ὄντων, ἀλλὰ σύ γρηγορον ἐχόντων
τῇ κατὰ πόσιν πλὴν πολυτέλειαν. αἱ
γὰρ ὑπερβασίαι μεταλήψεις, νῦν
μὴ νόσον εἰσὶ μητέρες, ἐν δὲ τῷ μέλ-
λοντι, κριμάτων ἐπάγουσιν εὐθυσίας.

Λεωνίδη. τξβ.

Ἡ εὐλογία τοῦ πατριάρχου, ἣν τοῖς
ὑέσι τοῦ Ἰωσήφ ἐπευξάμενος ἔδωκεν,
ὄχι εἰς οὐρανὸν μόνον πεπλήρωτο,
ἀλλὰ καὶ τύπος μεζόνων πραγμά-
των γένηται. ἡ γὰρ ἐναλλαγή τῶν
χειρῶν, τὸν σωτήριον παροδηλῶσεν
ἰσχυρῶς καὶ τοῦ ἡπιοῦτος παροσαγωγῆ,
τὸν νέον ὑπεδέεικνεν λαόν, μονοῦ ἕως
ἀφ' οὗ τοῦ χήματος, ὅτε σωρὸς εἰς εὐ-
λογία φανῆ, ὅ ἦσαν λαὸς μεγαλυ-
θήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψω-
θήσεται.

Σερένη. τξγ.

Μηδὲν σε παρεπείτω τῆς Ελισά-
βετ ἡ παροφητεία, Πόθεν μοι τοῦτο,
λεηρόσης, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου ἔλ-
θῃ παρὸς με; ὁ γὰρ θεμέλιος ἐν αὐτῇ
τοῦ βαπτιστοῦ πλὴν ἀφ' οὗ πλάσιν, καὶ
παρὸ τοῦ ἐξελεθῆναι οὐκ μήτρας εἰς παρο-
φήτων ἀγάσας τὸν παροδρομον, εἶδον
αὐτῶ παρορέχτο τοῦ μυσηρῶ πλὴν
δύλωσιν. ἐπεὶ δὲ ὄχι ἔδωκε λαλεῖν
τοῖς ἐμβρυοῖς τὸ ἄωρον, ἀπεύδοντι τῷ
βαπτιστῇ κηρύξαι τὸν λυτρωτήν, ἐλεγε-
σει ἡ μήτηρ τὸ τοῦ σώματος ὄργανον.

Πωμασίω. τξδ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
καὶ ὄργανῳ καὶ χορδαῖς, φησὶν ὁ ψαλ-
μοδός, ὁ χορδαῶ ἡχοῦσι καὶ ὄργανοις
ψαλμοδοῦσι τὰς θείας ὁπιβέπων ὠδὰς,
ἀλλὰ τυμπανὸν ἡμᾶς πλὴν ἑαυτῶν ἀ-
ποτελεῖν σάρικα παροεγγυῶν, ἔδδεν
ἐχρυσαν πάθος κίνημα, ἀλλὰ νεκρῶν
τοῖς γήϊνοις ὑπάρχουσαν μέλεισι. χορὸν
δὲ πλὴν σύμφωνον τῆς ἐκκλησίας ἀρ-
μονίαν ζητεῖ καὶ χορδαῖς, τὰς ἐν ἡμῖν
ἀσθηρῶς δηλοῖ, ὑφ' ὧν τὸ τῆς γλώττης

minimè futura sint, nec diurniorè ipso
esū magnificentiam habeant. Siquidem
superfluæ cibi sumptiones nunc quidem
morbos pariunt: in futuro autem æuo præ-
nam accersunt.

Leonidi. 362.

Benedictio Patriarchæ, quam, cùm filiis Gen. 48.
Ioseph bene precaretur, ipsis impertiuir,
non in illis duntaxat expleta est: verùm et-
iam maiorum rerum typus extitit. Ma-
nuum enim cancellatio salutiferam cru-
cem adumbrabat: atque inferioris addu-
ctio nouum populum subindicabat, per
huiusmodi habitum modò non edita vo-
ce clamans: Cùm crux in benedictionem
apparebit, inferior populus augebitur: &
qui se humiliat, exaltabitur.

Sereno. 363.

Nihil te conturbet illud vaticinium E-
lizabet, vnde hoc mihi, vt veniat Mater
Domini mei ad me? Nam qui Baptistæ ef-
ficientem in ea posuerat, ac præcursorem,
priusquàm ex utero exiret, prophetam cõ-
secrarat, mysterij huius declarationem in-
tus ipsi præbuit. Quoniam autem tempo-
ris immaturitas iis, qui adhuc in materno
utero sunt, hoc minimè dedit vt loqui pos-
sint, idcirco Baptistæ, Redemptorem præ-
dicare maturanti, oris organum mater
commodauit.

Pomasio. 364.

Laudate eum in tympano & choro, &
organo & chordis, ait Psalmista: non æri
tinnienti, & instrumētis ad mulcendos ac
deliniendos animos accommodatis diuinos
cantus committens, verùm nos admonēs,
vt ex carne nostra tympanum efficiamus:
sic nempè vt nullum præposterum affectus
motum habeat, verùm terrenis membris
mortua & extincta sit. Per chororum autem,
concordem Ecclesiæ concentum postu-
lat. Per chordas item, sensus nostros intel-

L iij

ligit, quorum opera linguæ plectrum pul-
fatur. Denique organum quiuis nostrum
est, cum Deo mores suos ac vitam probat,
atque hominum commodis aptus est.

Leonidi. 365.

Cum Iacob, qui futura se dicturum pro-
miserat, præterita tantum filiis suis narra-
ret, contra ea, quæ pollicitus fuerat, haud-
quaquam incedebat: verum Dei digito
sensus ipsius tactus est, eique vtile silenti-
um indictum est. Nam cum futuram ex ipsis
diuinæ dispensationis incarnationem eis
exponere constituisset, eorum, quæ propo-
suerat, obliuione captus est, commutatis
videlicet iis, quæ nondum facta fuerant,
cum iis, quæ iam præterierant. Nam tu
quidem, inquit Deus, cum mentem tanto
mysterio dignam consecutus sis, haud abs-
re tibi quoque ipsius cognitio credita est:
at isti haud patri parem pietatem habituri
sunt.

Eidem. 366.

Quoniam Scripturæ quoque testimo-
nio tibi ea, quæ scripsi, confirmari postu-
las, Esaias, Prophetarum omnium apertis-
simus, cum ipsius Iacob hæsitantiam ani-
mique perplexitatem exponeret, eamque,
in quam inciderat, instituti sermonis in-
terruptionem (dum alia, quam quæ vellet,
loqui iussus est) his verbis vtitur: Ne dicas
Iacob, & quid locutus est Israël, abscondi-
ta est à Domino via mea, & Deus meus
abstulit iudicium, & abscessit à me. Nihil
enim Deus Iacobo, quem charum habue-
rat, eripuit, præter eam, de qua locutus sum,
ipsum ad filios pollicitationem, ob pietatis
reiectionem, quam in ipsis prospiciebat.

Monialibus crebrò in urbem commean-
tibus. 367.

Si nec naturæ pudorem atque ipsam
Monasticam vitam curatis, nec mollitiem
eam, quam ciuitates & oculis, & auri-
bus afferunt, metuitis, nec futuram

ἀνακρέεται πλῆκτρον· καὶ ὄργανον,
ὃ πᾶς εὐλογεῖται ἀνθρώπος, θεῶν εὐάρε-
τος, καὶ ἀνθρώποις εὐάρμοστος.

Λεωνίδῃ. τξε.

Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰακώβ ὑπο-
σχόμενος, καὶ τὰ φθάσαντα τοῖς υἱοῖς
ἐξηγουόμενος, ἔχατόπιν ἐπαγγελίας ἐ-
βάδισεν, ἀλλὰ θεὸς δακτύλῳ ἐπιλα-
φίη τιμὴν ἀποδοῦναι, καὶ σιγὴν ἐπετάγη
συμπερούσαι. ὡς θεόμενος γὰρ εἶπεν
αὐτοῖς τιμὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην τῆς
θείας οἰκονομίας σάκωσιν, λήθην τῶν
βυλευθέντων ὑπέμεινεν, ἀμείψας τοῖς
παρελθόνσι τὰ μήπω γενόμενα. οὐ μὲν
γὰρ φησὶν, ἀξίαν γνώμην τῆς ποσούτης
μυστηρίου κτησομένου, εἰκότως ὄπι-
σθέντος αὐτῶν καὶ τιμῆν εἶδον· οἱ δὲ οὐ
κατάλληλον ἔδειξαν τῷ πατρὶ τιμὴν
εὐσεβείαν.

Τῷ αὐτῷ. τξς.

Εἰ καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν ζη-
τεῖς, τῶν γραφέντων, Ησαίας τῶν προ-
φητῶν ὁ σαφέστατος, τιμὴν ἀποδοῦναι τῷ
Ἰακώβ ἐξηγουόμενος, καὶ σιγὴν ἐπαθεῖ ἐπι-
κοπήν τῆς προφήσεως, ἀλλὰ μὴν βυ-
ληθεῖς, ἀλλὰ δὲ κελευσθεῖς ἔπος φη-
σὶ, μὴ εἴπῃς Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας
Ἰσραὴλ, ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ κυ-
ρίου, καὶ ὁ θεός μου ἀφείλε τιμὴν κρίσιν,
καὶ ἀπέστη ἀπὸ ἐμοῦ. ἔδεν γὰρ τὸν Ἰα-
κώβ ἀφείλετο ὁ ἀγαπήσας θεός, ἢ τιμὴν
πρὸς τοὺς υἱούς, ὡς εἶπον, ὑποχέ-
σιν, ἀλλὰ τὴν προφορικὴν αὐτῶν τῆς
εὐσεβείας ἀθέτησιν.

Μοναστρίας εἰς πόλιν φοιτῶσας
συχνά. τξζ.

Εἰ μήτε τῆς ἀδούς τῆς φύσεως, καὶ
αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως φροντίζετε, μήτε
τιμὴν χαύνωσιν πεφόβηθε, ἢν αἱ πό-
λεις ποιῶσι καὶ ὄψιν καὶ ἀκοήν. μήτε
τιμὴν